

Ježišovi učeníci dostávajú od svojho Pána poslanie. Majú ohlasovať trpiaceho a umučeného Mesiáša, ktorý na tretí deň vstal z mŕtvych. Je to prejav nekonečnej Božej lásky, na ktorú má človek odpovedať pokáním, ktorým získa odpustenie hriechov.

Vy ste toho svedkami

Výraz „svedok“ po grécky „martyr“ pochádza pôvodne z právnej terminológie. Označuje človeka, ktorý podáva verejné vyhlásenie pri súdnom procese.

Kresťan je ten, kto sa verejne hlási ku Kristovi. Aj v dnešnej spoločnosti, ktorá k posolstvu o ukrižovanom Kristovi pristupuje skôr na rímsky spôsob pohrdania a výsmechu, sme povolaní aj vonkajším štýlom života vydávať svedectvo o svojej viere v Krista a jeho evanjelium.

autor: František Trstenský

zdroj: postoj.sk

HODINA MILOSRDENSTVA

Medzi početnými zjaveniami týkajúcimi sa úcty k Božiemu milosrdenstvu sa len dve týkali jeho ďalšej formy – Hodiny milosrdenstva. Prvé z nich sa odohralo v októbri 1937 v Krakove. Ježiš vtedy Faustíne prikázal, aby o tretej popoludní uvažovala o jeho umučení, osobitne o odpustení okamihu smrti, a aby vyprosila Božie milosrdenstvo, najmä pre hriešnikov. Podľa Spasiteľovej vôle je táto hodina časom veľkej milosti a milosrdenstva, keď Ježišova štedrosť nemá hraníc.

O štyri mesiace Kristus pripomínal Faustíne, že o tretej hodine popoludní má zvelebovať Božie milosrdenstvo a prosiť za celý svet, osobitne za hriešnikov. Ježiš opäť zdôraznil, že je to hodina veľkého milosrdenstva, v ktorej možno vyprosiť od neho čokoľvek. Aby ju jeho tajomníčka lepšie a plodnejšie prežívala, dal jej konkrétne spôsoby modlitby v hodine milosrdenstva: modlitbou Krížovej cesty, keby bola ťažkosť pomodliť sa tú, môže sa nahradiť krátkou adoráciou Oltárnej sviatosti, a ak ani to nie je možné, treba sa zahĺbiť do modlitby na mieste, kde sa v tej chvíli nachádza.

Dejiny Hodiny milosrdenstva

Obyčaj uctievať si hodiny smrti pána Ježiša je veľmi stará. Hoci sa najčastejšie obmedzovala na prežitie tretej hodiny popoludní v modlitbe každý piatok po celý rok, samozrejme s dôrazom na Veľký piatok, dosah tejto nábožnej praxe nebol veľmi široký. Vo Faustíninej kongregácii mali aj zvyk súkromne si uctiť Ježišovu smrť, ktorý niektoré sestry zachovávali každý deň. Až zjavenia sestry Faustíne dodali tretej hodine nový rozmer, rozšírili jej dosah i význam a vyzdvihli ju ako čas osobitnej milosti. Veľmi prekvapujúci je fakt, že hodina milosrdenstva ako jedna z foriem úcty k Božiemu milosrdenstvu, ktorú nám zanechala sestra Faustína, sa stala známou len pred niekoľkými rokmi.

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Prvou formou úcty k Božiemu milosrdenstvu, ktorú nám odovzdala sv. Faustína, je uctievanie obrazu Božieho milosrdenstva. Táto téma sa rozvíja na stránkach Denníčka od prvých strán až po posledné.

Koncom novembra 1932 vo Walendowe na konci duchovných cvičení po obnovení sľubov a svätom prijímaní sa Ježiš ukázal Faustíne a milo sa k nej obrátil so žiadosťou, aby sa zadívala na jeho milosrdné Srdce. Poslúchla jeho želanie, uprela svoj zrak na Ježišovo srdce a uvidela, že z neho vyšli dva lúče, ktoré sú na tom obraze. Vtedy podľa svedectva v denníčku pochopila, aké veľké je Božie milosrdenstvo. Začiatkom roku 1934, keď sa už začalo pracovať na maľbe, sa svätica obrátila na Ježiša s otázkou, či nápis na obraze môže znieť „Kristus, Kráľ milosrdenstva“. Spasiteľ vtedy potvrdil, že je Kráľom milosrdenstva, potom vyjadril želanie, aby bol obraz Božieho milosrdenstva verejne vystavený v prvú nedeľu po Veľkej noci. V istom zjavení Ježiš spresnil aj úlohu obrazu v úcte k Božiemu milosrdenstvu: má byť „nástrojom“ na čerpanie milostí z prameňov milosrdenstva.

Kým prebiehali práce na obraze, o. Sopočko prikázal sestry Faustíne, aby objasnila význam lúčov, ktoré sú zvečnené na portréte Božieho milosrdenstva. Pri modlitbe počula Ježišove slová, že tie dva lúče označujú krv a vodu, ktoré vytryskli z jeho boku, keď ho prebodli kopijou na kríži. „Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duše ...“